

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Muzeum Kaszubskie w Kartuzach.

DZIEŁO SZTUKI: Sztuka wyplatania.

TEMAT: Wyplatanie przedmiotów użytkowych

ANALIZA: Z czego wykonane są te przedmioty? Ze słomy. Drewno. Z jaką porą roku kojarzą się te przedmioty? Zima, diabel, koń, bocian, bryczka. A bryczka bez kół, na płozach? Sanie! Czyli pora roku...zima. Jak zima, jak sanie to...kulię w Zakopanem. W tych saniach jest jeszcze coś wyjątkowego, co świadczy o wielkich umiejętnościach wyplatania wśród Kaszubów. Widzieliście Państwo sanie z takimi bokami. Z czego są zrobione? Ze słomy plecione. Warkoczem. Nasza Pani opiekunka robiła kosze. I my robiliśmy kosze. A w Muzeum można się przekonać,

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

że z wikiliny, słomy można pleść praktycznie wszystko. Spójrzcie Panie na ten strój. Czyj to strój? Panny Młodej! Gwiazdora. W Wigilię przychodzi. Gwiazdor jest jednym z przebierańców z okresu Bożego Narodzenia. Przebierańców nazywa się Gwiżdżami. Do nich należą również ten: konik, bocian, diabeł, koza, kozioł, dziad, kominiarz i żołnierz. Czy przychodzili do Państwa przebierańcy? Nie. Kiedyś dawno. Oni przynosili prezenty. Przed wojną prezenty robili sami rodzice.

KONTEKST*: Zimowe aktywności

NASTRÓJ: Świąteczny

WSPOMNIENIE*:** Kulig – bardzo fajnie się jechało. Były pochodnie i kiełbaski. Ja nie byłam. Byłam na kuligu. Ja byłam w lesie. Tak, wujek zrobił kulig z końmi. Górale przyjechali.

Najlepszy prezent na Gwiazdkę: ja dostałam przepiękne buty i piękną, nową, przyzwoitą kurtkę jeszcze. Dostałam buty też na zimę, bo to śnieg i sukienkę taką wizytową, z aksamitu. Szanowało się rzeczy i jedno po drugim nosiło. Słodyczne. Książki przygodowe, miłosne w późniejszym wieku. Książki radosne, krajoznawcze, biografie tych aktorów.

PODSUMOWANIE: Jak jesteśmy grzeczni, to nie dostajemy różgi.

*Wypowiedzi Edukatorkei/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST – to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE – osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.